

Çocukluk Çağı Liken Planusu ve Bir Olguda ACTH Tedavisi

LICHEN PLANUS OF CHILDHOOD AND ACTH TREATMENT IN A CASE

Serdar UĞRAŞ*, Ahmet METİN**, Mevlüt GÜZELÖĞLU**

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, *Patoloji ve **Dermatoloji ABD, VAN

ÖZET

Çocukluk çağı liken planus'u nadir görülen kronik inflamatuvar deri hastalığıdır. Etyolojik ajanın kesin olarak bilinmemesi sebebiyle, tedavisinde çeşitli ilaçlar kullanılmaktadır. Biz topikal steroid tedavisine cevap vermeyen ve nadir görülen generalize çocukluk çağı liken planusu hastamızı uyguladığımız ACTH (Adrenokortikotropik hormon) ile lezyonların kaybolduğunu gözledik.

Anahtar Kelimeler: Liken planus, ACTH, Tedavi

T Klin Dermatoloji 1996, 6:145-148

Liken Planus (LP) ilk olarak 1869 yılında Erasmus Wilson tarafından tanımlanmıştır (1). El bileği ve bacakların fleksör yüzü ile oral ve genital mukoz membranlarında yerleşen, mor renkli, kepeklili, tepesi düz, polygonal papüler lezyonlarla karakterize, sebebi bilinmeyen, kronik inflamatuvar deri hastalığıdır. Dünyadaki sıklığının kesin olarak bilinmemesine rağmen yetişkinlerin %1'inden daha azında görüldüğü bilinmektedir (2). Çocukluk çağında dakerler tüm liken planus vakalarının %2-3'ünü oluşturur (3). Genellikle 30-60 yaşlarında (4-6), nadiren çocukluk çağında görülür (7,8).

OLGU

15 yaşında kız, Eylül 1995'de Tıp Fakültesi Dermatoloji polikliniği başvurdu. Hasta beş hafta önce oluşan üst solunum yolu enfeksiyonundan bir hafta sonra dizlerin üzerinde ufak pembe kaşıntılı kabarıklıklar oluşmaya başlamış. Aynı lezyonlar bir hafta sonra göbek etrafına, kollar ve gövdesine yayılmış. Öz ve soygeçmişinde özellik olmayan hastanın ailesinde benzer lezyonlar daha önce görülmemiş.

Hastanın fizik muayenesinde; thoraks, abdomen, alt ve üst ekstremitelerinin fleksör yüzlerinde 5-6 mm çapta eritemli, hafif skuameli, makülopapüler ve papüler lezyonlar görüldü. Mukoz membranlar (ağız, genital bölge),

Geliş Tarihi: 26.04.1996

Yazışma Adresi: Dr.Serdar UĞRAŞ
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi
Patoloji ABD, VAN

SUMMARY

Lichen planus of childhood is an rare chronic inflammatory disease of skin. Because the etiological agent is unknown, so many drugs are used for treatment. We observed the ACTH (Adrenocorticotropic hormone) cured the lesions of lichen planus which didn't response steroid treatment.

Key Words: Lichen planus, ACTH, Treatment

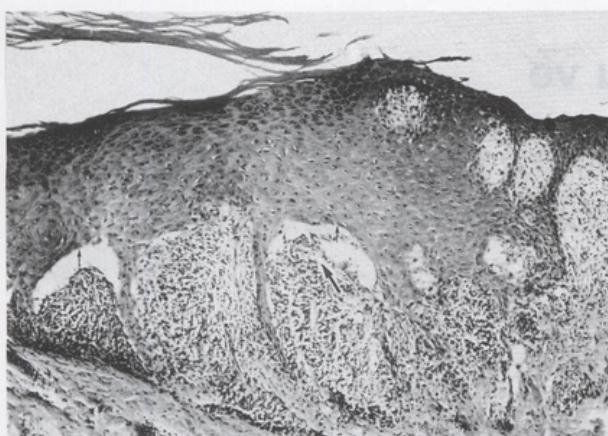
T Klin J Dermatol 1996, 6:145-148

skalp ve tırnaklarda lezyon görülmeye. Boğaz kültürü alındı. Psoriasis guttata ön tanısıyla biyopsi yapılan hasta antihistaminik (Clemastine tab.) ve topikal steroid verilerek kontrole çağrıldı.

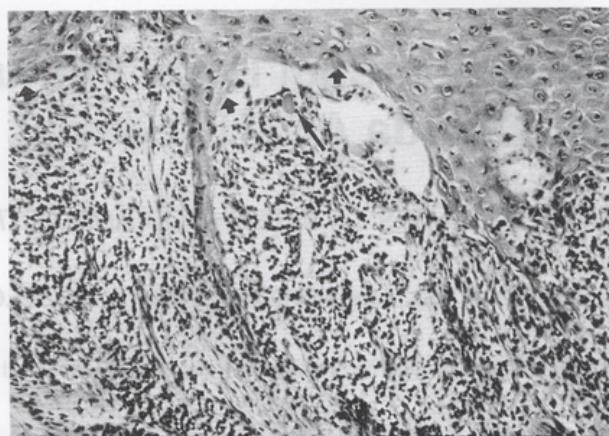
Patoloji laboratuvarına gelen materyalden rutin doku takip işlemlerinden sonra 4 mikronluk kesitler alındı. Alınan kesitler hematoksilen-eozin boyası ile boyandı. Kesitlerde, seyrek olarak parakeratotik hücre içeren stratum korneumun kalınlaşması, epidermisde fokal hipergranuloz alanları ve irregüler akantozun olduğu görüldü. Epidermisin basal hücre tabakasının çoğu alanlarda ortadan kalklığı ve epidermisin alt sınırına yakın bölgede ve üst dermisde koloid (Civatta) cisimlerin varlığı dikkati çekiyordu. Üst dermisde bant tarzında yoğun lenfosit infiltrasyonu ve melanofajlar görüldü. Sonuç olarak, histopatolojik bulguların Liken Planus ile uyumlu olduğu (Şekil 1,2) ve hastanın bu yönden araştırılması önerildi.

15 gün sonra kontrole gelen hastada, papuloskuamöz karakterleri lezyonların vücuta yayıldığı görüldü (Şekil 3,4). Mor renkte olan lezyonların skuamalarının altında Wickham çizgileri vardı. Skalp, ağız, genital bölge ve tırnaklarda lezyon görülmeye. Diğer sistemlerde patoloji tespit edilmeyen hasta generalise liken planus tanısı ile yatrıldı.

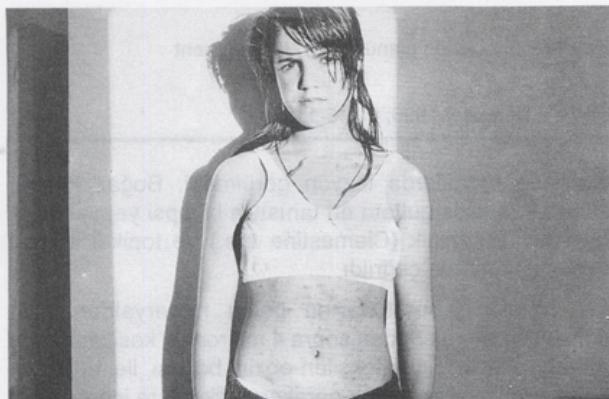
IgA, IgG, IgM seviyeleri, komplet kan sayımı, protein elektroforezi, açlık kan şekeri, karaciğer fonksiyon testleri, VDRL, kompleman 3 ve 4, idrar tahlili, P-A akciğer ve kafa grafileri normal sınırlar içindeydi. Antinükleer antikor negatif, HbsAg(-), Anti Hbs (-) ve Anti Hc (-) idi. Gaitada, patojo olarak değerlendirilmeyen Entamobea koli kistleri görüldü.

Şekil 1. Stratum korneumu kalınlaşmış ve irregüler akantoz gösteren epiderminin basal hücre tabakasının birçok alanda ortadan kalklığı (küçük oklar), üst dermisde koloid cisimler (büyük ok) ve bant tarzında yoğun lenfosit infiltrasyonu görülmektedir (Hematoksilen-eozin boyası, orijinal büyütme x25).

Şekil 2. Epiderminin basal hücre tabakasının ortadan kalkığı (kısa oklar), üst dermisde koloid cisimler (uzun ok) ve bant tarzında yoğun lenfosit infiltrasyonu görülmektedir (hematoksilen-eozin boyası, orijinal büyütme x50).

Şekil 3. Hastanın özellikle karın bölgesinde lezyonlar görülmektedir.

Hastaya altı hafta boyunca, topikal steroid, ACTH (Adrenokortikotropik hormon) (1 gr/gün aşırı), antihistaminik (hidroksizin kapsül) verildi. 10 günlük tedavi sonrası; kaşıntılar kayboldu ve yeni lezyonlar gözlenmedi. Lezyonların çoğu pigment alanlar bırakarak kayboldu.

ACTH ise enjeksiyon aralıkları uzatılarak kesildi. 6 hafta sonra hasta kendi isteğiyle taburcu edildi. Hasta halen kontrolümüz altındadır.

TARTIŞMA

LP, deri ve mukoz membranları tutan, özellikle ekstremitelerin fleksör yüzlerine ve gövdeye yerleşen, karekteristik papüllerı olan, sebebi bilinmeyen inflamatuvar kaşıntılı deri hastalığıdır (1,9-11).

Yetişkin populasyonun %1'inden daha azında bu hastalık görülür (11). Genellikle 30-60 yaşlarında görülür (2,12-14). Çocukluk çağında ise görülmesi nadirdir (4-6,9). 20 yaş altında görülen bütün LP'ların %2-3'ünden

Şekil 4. Şekil 3'de karın derisinde görülen papuloskuamöz lezyonlar.

azını çocukluk çağında LP'ları oluşturur (1). Çocukluk çağında, özellikle tropikal iklimlerde yaşayanlar ve Hintlilerde sık görülür (7,10). Yetişkinlerde olduğu gibi çocukluk çağında da erkek/kadın oranı 1.12/1 (1)'dir. Çocuklarda aile hikayesi görülmeye oranın yetişkinlere göre nisbeten daha fazla (1,11,15) olmasına rağmen aile hikayesi tüm Liken planus vakalarının %1.5-10.7'sinde vardır (15).

LP oluşumunda rol oynayan sebep kesin olarak bilinmemekte ve patogenezinde çeşitli faktörler suçlanmaktadır. Bu faktörler şunlardır:

1. Konjenital metabolizma bozuklukları: Glukoz-6-fosfat-dehidrogenaz vd. enzim eksiklikleri (16).

2. Glukoz intoleransı: Liken planusun diabetlilerde daha sık görülmeye ve hastalarda anormal glukoz tolerans testi bulunması sebebiyle (17) bu görüş ileri sürülmüştür. Ancak bu görüşün geçerli olmadığını savunular da vardır (18).

3. İmmunolojik defekt: Hastalarda dermoepidermal bileşkede IgM birikimi olması ve serumda IgA ve IgM eksikliğinin görülmesi sebebiyle bu görüş ileri sürülmüştür (19).

4. Ciddi emosyonel travma ve nörolojik bozuklıkların Liken planus vakalarında görülmesi bu etkenlerin suçlanmasına sebep olmuştur (1).

5. Virüsler: Hepatitis C enfeksiyonu çocuklarda daha az olmak üzere LP'a eşlik edebilir (11). Bu durum LP'un çocuklarda daha az görülmesinin bir sebebi olabilir. Hiyen kurallarına tam uymayan Hintli çocuklarda sık görülmeye, HbsAg, Koksaki, Ebstein-Barr vd. viruslerin pozitifliği ile Liken planusun klinik ve histopatolojik tablosunu taklit eden lezyonların birarada olmasıyla karakterize Giannotti-Crosti sendromunda görülmeye de viral etyolojiyi destekleyen bulgular dandır (9,11).

6. İlaçlar: Likenoid reaksiyonları indükleyen ilaçlar (penisilamin, sıtmacı ilaçları, tiazid türevleri, metil dopa, altın tuzları, izoniazid vd.) muhtemelen bu hastalığın oluşmasında rol oynayabilirler (9,11).

LP patogenezinde primer olay epiderminin basal hücre tabakasında hasar oluşmasıdır. Bu durum, henüz tanımlanmamış (muhtemelen değişiklikle uğramış epidermal hücre antjeni) bir antijenin gecikmiş hipersensitivite reaksiyonu oluşturmaya gerçekleşir. Langerhans hücresi, bu değişiklikle uğramış epidermal antjeni tanır ve T lenfositleri (Helper-inducer T lenfosit ve supresörsitotksik T lenfosit) aktive eder. Bunun sonucu keratinositlerde harabiyet meydana gelir (1,11).

Graft-versus-host hastalığında da (GVDH) aynı mekanizmanın ve aynı iltihabi hücrelerin görülmesi bu görüşü desteklemektedir (9). Timus disfonksiyonunun esas faktör olduğu, kronik GVDH ile LP arasında patogenez açısından bir paralellik olması timus disfonksiyonunun LP'un etyolojisinde rol oynayan bir etken olduğunu gösterebilir. Timus bezinin aktif olduğu bebeklik ve çocukluk döneminde LP'un daha az görülmeyeceği de bu görüşü desteklemektedir (11).

Vücutta görülen lezyonların karakterinin yetişkinler ve çocuklarda aynı olmasına rağmen, klinik olarak her iki yaş grubunda çeşitli farklılıklar görülür (1,7,10,20):

	<u>Çocukluk çağı</u>	<u>Yetişkinler</u>
Akut başlangıç	sık	az (10)
Mukozal tutulum	az	sık (10)
İlk lezyon		
yerleşimi genellikle	ekstremiteler veya gövde	gövde (1)
Lineer L.Planus	daha sık	daha az (10)
Tırnak tutulumu	sık	az (3,7)
Aile hikayesi	daha sık	daha az (7)
Sağlı deri tutulumu	daha sık	daha az (20)

Çocukluk çağı LP'da lezyonlar genellikle diffüz dağılımlıdır (9). Lineer LP'un çocukluk çağında daha sık görülmeye sebebi de bu yaş grubunda travmanın daha sık olmasıdır (10).

Çocukluk çağı veya yetişkinlerin familyal tip LP'nda, tepesi düz, poligonal, morumsu renkte, üzeri ince skuamla kaplı papüllerle karakterize lezyonlar vardır. Familyal LP'da başlangıç yaşı ortalaması 26-46'dır ve lezyonlar eroziv veya ülsere olma eğilimindedir. Familyal LP'da linear ve atipik formların gelişme ihtimali daha yüksektir, hastalığın seyri daha uzun olup sık relaps vardır (15). Familyal LP'un HLA-DR ile ilişkisi gözlenmiştir (15,21).

LP'un tipik papüllerinin histopatolojik incelemesinde; hiperkeratoz, fokal hipergranuloz, irregüler akantoz, epidermisin bazal hücre tabakasında hasar, epidermese yakın bölgelerde olmak üzere bant şeklinde iltihabi hücre infiltrasyonu gözlenir. Keratin tabakası içinde seyrek olarak parakeratotik hücreler bulunur ki bu tanıda önem arzeder. Vakaların %37'sinde üst dermisde, yaklaşık 20 mikron çapında homojen eozinofilik boyanan kolloid (Civatta) cisiler görülür. Kolloid cisimler dejenerere keratinositlerdir ve basal tabaka hasarı olan hastalıklarda da görülebilir. Ancak bol miktarda görülmeye ön planda LP'u düşündürür. Direkt immunofloresan boyama ile vakaların %87'sinde kolloid cisimler görülebilir. Bu cisimler, IgM, IgG, IgA, kompleman 3 ve fibrin içerirler. Fibrin depolamları ayrıca dermo-epidermal sınırdı da görülür. Bazen basal membran zonunda IgM veya kompleman 3 veya IgG ve kompleman 3 depolamları görülür (22). Ancak oral lezyonlarda subepidermal bölgede IgM, IgA, IgG ve kompleman 3 görülmez. Basal membran zonunda fibrinojenin fibriller bantı görülür (9).

Histopatolojik veya klinik olarak ayırcı tanıda gözönüne alınması gereken hastalıklar; lupus eritematozus, liken simpleks kronikus, kronik diskoid lupus eritematozus, Brocq'un psödopeladı, benign likenoid keratozis, displastik lökoplakı (22), liken nitidus, liken striatus, likenoid ilaç erüpsiyonları, çocukluk çağı papüler akrodermatitisi, pitriazis likenoides gibi, psöriazis (1), skaibies, pedikulozis korporis, pitriazis rozea, psöriazis guttata, küçük papüler veya likenoid sifiliid, pitriazis likenoides et varioliformis akuta, sifilizin müköz lezyonları, kandidiasis, kanser ve travmatik stomatit, follikülitis dekalvans, skarlar, granuloma anulare, liken sklerozis et atrofikus ve morfea'dır (9).

LP'un tedavisinde genellikle topikal kortikosteroid ve antihistaminikler (1,11), sistemik steroidler, Dapsone (9,10), topikal ve sistemik isotretionin ve metronidazol (9) kullanılmaktadır. Ayrıca son yıllarda, özellikle klasik ilaç tedavisine cevap vermeyen kronik ve agresiv Liken planuslarında topikal ve sistemik siklosporin-A ile iyi sonuçlar alınmaktadır (23-25).

Adrenal steroidlerden özellikle glukokortikoidler, inflamatuar hastalıklarda yaygın olarak kullanılmaktadır. Glukokortikoidler, kortikosteroidler gibi araşidonik asit metabolizması üzerinde etkili olarak inflamatuar reaksiyonların mediatörü olan prostaglandin ve lökotrenler üzerinden baskılanmasına yol açar. ACTH'da endojen glukokortikoid etksinin ortaya çıkışını sağlar (26). Hastamızda, topikal steroid ve antihistaminik tedavisinin yetersiz kalması sebebiyle biz vücuttan glukokortikoid salınımını sağlayan ACTH'ı kullanmaya karar verdik.

Hastamıza önce topikal steroid verdik. Ancak topikal steroidin yeterince etkili olmaması sebebiyle tedaviye ACTH ekledik. İlk 30 gün, 1 gr/gün aşırı dozda IM olarak ACTH, günde 3 adet olmak üzere antihistaminik (hidrosizin kapsül) ve topikal steroid (%0.1 Halcinoid+%5 üre) kombinasyonunu uyguladık. Sonraki 15 gün 1 gr/3 gün dozda IM olarak ACTH, günde 3 adet olmak üzere antihistaminik (hidrosizin kapsül) ve topikal steroid (%0.1 Halcinoid+%5 üre) kombinasyonunu uyguladık. Toplam 45 gün süren bu tedavi kombinasyonu sonucu lezyonların %80'den fazlasının iyileştiğini gözledik. Liken planus olgularında ACTH kullanımıyla ilgili bilgiye rastlayamamız sebebiyle ACTH tedavisiyle elde ettigimiz sonucun literatür bilgileriyle karşılaştırması yapılamamıştır.

Yetişkinlerde olduğu gibi çocukluk çağında LP lezyonlarının %90'dan fazlası, tedaviyle bir yıldan daha kısa sürede hiperpigmente maküller bırakarak kaybolur. Vakaların büyük kısmında nüks görülmez ve (1,10) LP'da malign transformasyon izlenmemiştir (27).

KAYNAKLAR

1. Kanwar AJ, Handa S, Ghosh S, Kaur S. Lichen planus in childhood. A report of 17 patients. *Pediatric Dermatology* 1991; 8:288-91.
2. Black MM. Lichen planus and lichenoid eruptions. In: Champion RH, Burton JL, Ebling FJG. *Textbook of dermatology*. London: Blackwell, 1992: 1675-98.
3. Peluso AM, Tosti A, Piraccini BM, Cameli N. Lichen planus limited to the nails in childhood. Case report and literature review. *Pediatric Dermatology* 1993; 10:36-9.
4. Black MM. Lichen planus and lichenoid eruptions. In: Rook A, Wilkinson DS, Ebling FJG, Champion RH, Burton JL. *Textbook of dermatology*. Oxford: Blackwell, 1986: 1665-85.
5. Hurwitz S. Papulosquamous and related disorders. In: Clinical pediatric dermatology. A textbook of skin disorders of childhood and adolescence. Philadelphia: WB Saunders Company, 1981: 83-105.
6. Kanwar AJ, Belhaj MS. Lichen planus among Arabs-a study from Libya. *J Dermatol* 1984; 11:93-6.
7. Milligan A, Graham-Brown RAC. Lichen planus in children a review of six cases. *Clinical and experimental dermatology* 1990; 15:340-2.
8. Brice SL, Barr RJ, Rattet JP. Childhood lichen planus-a question of therapy. *J Am Acad Dermatol* 1980; 3:370-2.
9. Arnold HL, Odom RB, James WD. Andrews' disease of the skin clinical dermatology, eight ed. WB Saunders Company, 1990: 237-46.
10. Kumar V, Garg BR, Baruah MC, Vasireddi SS. Childhood lichen planus. *The Journal of Dermatology* 1993; 20:175-7.
11. Cottoni F, Ena P, Tedde G, Montesu MA. Lichen planus in children: A case report. *Pediatric Dermatology* 1993; 10:132-5.
12. Caputo RV. Papular squamous disease. In: Schachner LA, Hansen RC. *Pediatric dermatology*. Newyork, Edinburg, London, Melbourne: Churchill Livingstone, 1988: 741-7.
13. Solomon LM. Miscellaneous dermatoses. In: Solomon LM, Esterly NB, Loeffel ED. *Adolescent dermatology*. Philadelphia, London, Toronto: WB Saunders, 1978: 433-67.
14. Cottoni F, Tedde G, Solinas A, Deplano A. Lichen planus associated with anti-liver-kidney microsome-positive chronic active hepatitis and hyperthyroidism. *Arch Dermatol* 1991; 127:1730-31.
15. Katzenelson V, Lotem M, Sandbank M. Familial lichen planus. *Dermatologica* 1990; 180:166-8.
16. Hammar H. Studies on the energy metabolism in Lichen planus. *Br J Dermatol* 1975; 93:667-73.
17. Lowe JN, Vud Worth AG, Clough SA. Carbohydrate metabolism in lichen planus. *Br J Dermatol* 1976; 95:9-12.
18. Borghelli RF, Pettinari IL, Chuchur JA, Stirpago MA. Oral lichen planus in patients with diabetes. An epidemiologic study. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1993; 75:498-500.
19. Waisman M, Dundon BC, Michel B. Immunofluorescent studies in lichen nitidus. *Arch Dermatol* 1973; 107:200-3.
20. Samman PD. Idiopathic atrophy of the nails. *Br J Dermatology* 1969; 81:746-9.
21. Valsecchi R, Bontempelli M, di Landro A. Familial lichen planus. *Acta Derm Venerol (Stockh)* 1990; 70:272-3.
22. Leven WF, Schaumburg-Lever G. Histopathology of the skin, sixth ed. Philadelphia: JB Lippincott Company, 1983: 151-6.
23. Levell NJ, Munro CS, Marks JM. Severe lichen planus clears with very low-dose cyclosporin. *Br J Dermatol* 1992; 127:66-7.
24. Pigatto PD, Chiappino G, Bigardi A, Mozzanica N. Cyclosporin A for treatment of severe lichen planus. *Br J Dermatol* 1990; 122:121-3.
25. Pacor ML, Biasi D, Urbani G, Lombarda G. The efficacy cyclosporin for topical use in oral lichen planus. *Minerva Stomatol* 1994; 43:126-32.
26. Compagnucci P, Cartechini MG, Santeusonio F. Corticosteroids. *Medicine* 1990; 10:345-62.
27. Sigurgeirsson B, Lindelöf B. Lichen planus and malignancy. *Arch Dermatol* 1991; 127:1684-88.

(1) evvâg - evvâg - ebvâg
 (2) - - - - -
 (3,4) - - - - -
 (5) - - - - -
 (6) - - - - -

silâb ebileneg - - - - -
 silâb ebileneg - - - - -
 silâb ebileneg - - - - -
 silâb ebileneg - - - - -
 silâb ebileneg - - - - -

ebileneg - - - - -
 ebileneg - - - - -
 ebileneg - - - - -
 ebileneg - - - - -
 ebileneg - - - - -